

μεθ' ἑαυτῶν ἐνέχυρον καὶ τὸν Κ. Δημήτριον Κολιοπούλου, ὅστις εὐρέθη μαζύ τους, ὅταν ἔγινεν ἡ ἔφοδος τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοὺς συνάδευσε μὲ 500 στρατιώτας Ἑλληνας μέχρι τῆς Βοστίτζης, ὅπου ἰμβαρκαρίσθησαν διὰ τὴν Ροῦμελην· μὲλλον τοῦτο ἐφονεύθησαν τινες τῶν Ἀλβανῶν περίπου 200, καὶ ἐνῶ ἐξήρχοντο τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ καθ' ὁδὸν ὅσοι ἔμενον ὀπίσω. Μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον τῶν Ἀλβανῶν ἐμβῆκαν εἰς τὸ Σεράγι ἰκανὰ στρατεύματα Ἑλληνικά· ἐμβῆκαν δὲ καὶ ὁ Πετρόμπεϊς, ὁ Ἀναγνώστης Δελιγιαννόπουλος καὶ ὁ Κρεβατάς, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν τὸ βράδυ. Ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων τοῦ Σεραγίου, ὅσα ἦτον εἰς τοὺς ἐξωὺντάδες, διηρπάγησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας· τὰ δὲ πολυτιμότερα ἦσαν εἰς τοὺς ὀντάδες τῶν Χαρεμιῶν, καὶ ἐμποδιζόντο οἱ στρατιῶται νὰ εἰσέλθουν. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον αἰφνης ἐφάνη πυρκαϊὰ εἰς τὸ Σεράγι, καὶ κατεκάη ὅλον καὶ μέρος τῶν πέριξ ὀσπητίων· καὶ τὰ μὲν Χαρέμια τῶν Καϊμακάμη καὶ Κεχαγιαῖ μετέφερον εἰς τὸ ὀσπητίον τοῦ Μουσταφάμπεη ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν Μανιατῶν, τὸ δὲ πρᾶγμα ὅλον ἐχάθη, τίνι τρόπῳ, ἀδηλον. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι Μπαΐδες καὶ ὅλοι οἱ Ἀγάδες καὶ Ἐφέντιδες ἔμειναν αἰχμάλωτοι εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν Τούρκων ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν ἔφοδον, ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα· πλῆθος δὲ γυναικῶν καὶ παιδιῶν διεσπάρησαν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου αἰχμάλωτοι.

Ἡ εἰδησις αὕτη τῆς πτώσεως τῆς Τριπολιτζᾶς, διαδοθεῖσα καὶ εἰς τὰ φρούρια τῆς Πελοποννήσου, ἐπροξένησε μέγαν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθρούς, ὥστε, ἐὰν ἤθελεν ὀρμήσουν εὐθὺς τὰ στρατεύματα συμποσούμενα ἐκεῖ τότε ὑπὲρ τὰς εἴκοσι χιλιάδας, εἰς τὰ πολιορκούμενα Φρούρια, ἤθελε καταρθώσουν μεγάλα καὶ ὠφέλιμα πράγματα· πλὴν ἅπαντες ἦσαν ἐνησχολημένοι εἰς τὰ λάφυρα, καὶ οἱ δυνατώτεροι ἤρπαζον τὰ τῶν ἀδυνάτων, χωρὶς νὰ φυλάττεται μηδὲ τάξις μηδὲ δίκαιον. Ἀνέτρεψαν δὲ καὶ τὴν κοινὴν ἀπόφασιν, τὸ νὰ λάβῃ ἐν μέρος τὸ Κοινὸν Ταμεῖον. Ὅμοίως καὶ οἱ εἰς τὸν Ἰσθμὸν φυλάττοντες στρατιῶται ἠδικήθησαν ὥστε, εἴ τις

